

1. La exposición

- **Título.** *Coleccionismo y mecenazgo: Jesús Martínez Guerricabeitia.*
- **Fechas.** Del 11 de marzo al 5 de junio de 2016.
- **Organización.** Organizada por Fundación Bancaja con la colaboración de la Universitat de València.
- **Comisario.** Francisco Sebastián Nicolau, artista plástico y vocal en el Patronato Martínez Guerricabeitia de la Fundació General de la Universitat de València, convertido ahora en Colección Martínez Guerricabeitia.
- **Sinopsis.** La exposición reúne una amplia selección de las obras de la Colección Martínez Guerricabeitia, donada por el mecenas Jesús Martínez Guerricabeitia y su esposa Carmen García Merchante a la Universitat de València en 1999, con algunas de las figuras más importantes del arte español de la segunda mitad del siglo XX y de principios del XXI, enclavadas en las corrientes figurativas más próximas al realismo social y crítico.
- **Hilo argumental:** El compromiso y la reflexión actúan como hilo conductor de las obras que forman este conjunto expositivo, repasando temas que van desde los claramente reivindicativos respecto a los derechos de libertad y democracia, haciendo hincapié en la denuncia de los abusos del poder especialmente durante los últimos años del franquismo, hasta los temas más candentes en la actualidad: libertad de expresión, participación política, crisis del capitalismo, globalización, emigración, ecología, etc.
- **Número de obras.** 108
- **Procedencia de las obras.** Las obras proceden de la Colección Martínez Guerricabeitia. Se expone una selección de las integradas en la donación inicial a la Universitat de València, así como de las 12 bienales celebradas.
- **Periodo:** Las obras expuestas datan desde 1965 a 2014.

- **Artistas:** Barjola, Verdes, Renau, Juan Genovés, Canogar, Equipo Crónica, Equipo Realidad, Anzo, Ortega, Ibarrola, Vostell, Spadari, Erró, Heras, Armengol, Fernando Somoza, Monjalés, Jardiel, Seguí, Mensa, Arroyo, Calduch, Pacheco, Darío Villalba, Martín Caballero, Azorín, Francesc Torres, Javier Calvo, Antoni Miró, Juan Delcampo, Ugalde, Solbes, Sarri, Ricardo B. Sánchez, Chema Cobo, Ramírez Blanco, Pérez Villalta, Pablo Alonso, Carmen Calvo, Javier Baldeón, Curro González, Alicia Vela, Rogelio López Cuenca, José María Báez, José Gallego, Antonio Murado, Simeón Sáiz Ruiz, Darío Urzay, José Ramón Morquillas, Juan Ugalde, Chema López, Isidro Manils, Ángel Mateo Charris, Salomé Cuesta / Bárbaro Miyares, Manuel Bouzo, Enrique Zabala, Jordi Ribes, Xisco Mensua, Miki Leal y Mavi Escamilla.
- **Catálogo.** Se ha editado un catálogo en castellano y valenciano donde, junto con la reproducción de las obras, se incluyen textos del comisario de la exposición, Francisco Sebastián Nicolau, y de José Martí Martínez, profesor de Historia del Arte de la Universitat de València.
- **Actividades complementarias.** En paralelo a la exposición, se ofrecerán talleres de arte gratuitos para cuatro tipos de colectivos: escolares, personas mayores, personas con discapacidad y personas en riesgo de exclusión social.
- **13ª Biennial Martínez Guerricabeitia:** La exposición se celebra al tiempo que la Universitat de València acoge la 13 Biennial Martínez Guerricabeitia en su sede de La Nau.
- **Localización:** Centro Cultural Bancaja (Plaza Tetuán, 23, Valencia).
- **Horario:** De lunes a sábado, de 10 a 14 y de 17 a 21h. Domingos, de 10 a 14 horas.
- **Entrada:** gratuita
- **Más información:**

www.fundacionbancaja.es

Fundación Bancaja

@FundacionBcja

2. Jesús Martínez Guerricabeitia

Jesús Martínez Guerricabeitia (Villar del Arzobispo, 1922 – Valencia, 2015) y su esposa Carmen García Merchante (Huélamo, Cuenca, 1927 – Valencia, 2009) fue un matrimonio de fuertes convicciones ideológicas libertarias que, después de padecer las consecuencias de la Guerra Civil y de los primeros años de posguerra, deciden emigrar a Barranquilla (Colombia) y a las Islas Vírgenes (EE. UU.), donde vivieron casi veinte años. Trabajo, esfuerzo y tesón en varios negocios de importación y exportación les permitieron regresar a España con un futuro consolidado. Una vez instalados en Valencia en 1970, comprometidos con el ambiente cultural y de regeneración política que vive el país en ese momento, comienzan a comprar obras de arte de ideología antifranquista, creando una amplia y valiosa colección.

En consonancia con su formación y sus ideas, Jesús Martínez Guerricabeitia se interesó por el arte más comprometido, adquiriendo a lo largo de los años obras que denunciaban la realidad y abordaban los temas de mayor trascendencia moral y ética. Actualmente, la Colección Martínez Guerricabeitia está compuesta por 510 obras de un total de 212 artistas. Fue donada a la Universitat de València en 1999 por el matrimonio Jesús Martínez Guerricabeitia y Carmen García Merchante. La colección se ha ido ampliando a lo largo de los años gracias al mecenazgo de Jesús Martínez Guerricabeitia y a la creación y convocatoria de las bienales que llevan su nombre, además de las donaciones de particulares y artistas.

3. La Colección Martínez Guerricabeitia en la exposición

El montaje de la exposición se inicia con la primera obra adquirida en 1970 en la colección, de Rafael Canogar, y finaliza con las dos últimas adquisiciones en 2014: obras de Miki Leal y Mavi Escamilla. La muestra incluye las primeras adquisiciones de **principios de los setenta**, integradas por obras de artistas próximos al Equipo 57 y al grupo Estampa Popular, así como a aquellos denominados como exponentes de “Crónica de la realidad”: Monjalés, Ibarrola, Genovés, Canogar, Equipo Realidad, Equipo Crónica, Anzo, Ortega y artistas extranjeros que participaban de las mismas convicciones: Spadari, Vostell, Sarri y Erró. Relacionadas temática y temporalmente se incluyen obras de artistas como Somoza, Barjola y Artur Heras. Las obras de esta primera etapa pertenecen a los años comprendidos entre 1965 y 1975. Su temática gira en torno a los abusos de poder del franquismo de los últimos años con alusiones a las torturas o a las cargas policiales sobre los trabajadores en huelga, las últimas sentencias de muerte firmadas por el dictador, la política antimilitarista, los poderes fácticos y el aislamiento. Se integran también en este primer espacio obras del colectivo Juan Delcampo y de Javier Baldeón que, por razones de formato requerían una ubicación fuera de la cronología, aunque por su connotación ideológica y plástica establecen un discurso equilibrado con el resto.

A continuación, se incluye un espacio de transición que discurre por la obra de Renau, Arroyo, Seguí, Javier Calvo, Mensa, Calduch, Jardiel, Solbes y Pacheco, que ilustran los **finales de los setenta y primeros ochenta**, preocupados en alguno de los casos por el mensaje político pero dando paso a la década de los noventa en la que los artistas recuperan un espacio más personal y amplían el espectro temático, siempre relacionado con las ideas de la colección y sin perder el nexo de la crítica y la reflexión. Así se refleja en obras de Armengol, Antoni Miró, Darío Villalba, Pérez Villalta y Francés Torres.

La segunda parte acoge a los artistas que componen las generaciones pertenecientes **desde los años noventa hasta la actualidad**. A partir de 1990 la colección se fue ampliando a través de las bienales Martínez Guerricabeitia. Los artistas de estos certámenes abordan temas en consonancia con el espíritu de la colección: desde la mirada del otro hasta el concepto de robo, la inmigración-emigración, la ecología, la violencia, la ética y la avaricia, entre otros temas, que están representados en obras de Carmen Calvo, Javier Baldeón, Curro González, Alicia Vela, Rogelio López Cuenca, José María Báez, José Gallego, Antonio Murado, Simeón Saiz Ruiz, Darío Urzay, José Ramón Morquillas, Juan Ugalde, Chema López, Isidro Manils, Ángel Mateo Charris, Salomé Cuesta / Bárbaro Miyares, Manuel Bouzo, Enrique Zabala, Jordi Ribes, Xisco Mensua, Miki Leal y Mavi Escamilla. En este espacio se encuentran también piezas de artistas como Martín Caballero, Ydáñez, Pablo Alonso, Ramírez Blanco, Javier Baldeón y Azorín.

Junto a esto, se incluye también una selección de obra gráfica de la Colección Martínez Guerricabeitia con obras de Canogar, Genovés, Equipo Realidad, Equipo Crónica, Chillida, Tàpies, Zóbel, Sempere, Yturralde, Michavila, Lidner, Spadari, Salvador Soria, etc.

Por último, la exposición rinde un homenaje a la figura de Jesús Martínez Guerricabeitia recogiendo sintéticamente su recorrido vital, algunas de las publicaciones de referencia y otros documentos que ilustran las exposiciones y adquisiciones que gracias a su mecenazgo han sido posibles, así como las distinciones con las que se ha visto reconocida su trayectoria como modelo de ciudadano y empresario comprometido con su ciudad y tiempo.

4. La donación a la Universitat de València

El matrimonio Martínez-García siempre albergó la idea de donar su colección de arte a una institución pública. Tras conversaciones con la Universitat de València, Jesús Martínez Guerricabeitia y Carmen García Merchante efectuaron en 1999 el acto de donación que convierte a la Universitat de València en su depositaria y custodia.

Como paso previo a la donación efectiva, en 1989 se creó el Patronato Martínez Guerricabeitia en el marco de la Fundación General de la Universitat de València, con la finalidad de fomentar y difundir la actividad creativa en el campo de las artes plásticas contemporáneas e incrementar el patrimonio artístico de la institución.

El grueso de la colección viene datado por las obras fechadas desde 1955 hasta 1998, que fueron adquiridas entre 1970 y 1998. A partir de entonces, y desde 1990, la mayoría de las obras que la han incrementado lo han hecho mediante las adquisiciones en las bienales convocadas por el Patronato Martínez Guerricabeitia Universitat de València. Desde su donación en 1999 hasta hoy, la colección Martínez Guerricabeitia ha sido gestionada por el Patronato Martínez Guerricabeitia, encargado a su vez de su exhibición. Para ello, dispone de una sala permanente en el edificio histórico de la Universitat de València. Esta colección hace de la Universitat de València uno de los centros académicos públicos con fondos de arte del siglo XX y XXI más importantes del Estado.

5. Las Bienales

El Patronato Martínez Guerricabeitia convoca desde 1990 la Biennial Martínez Guerricabeitia, en la que se presentan veinte pinturas realizadas por veinte artistas, que son propuestos por un comité de cinco críticos de arte y cinco galeristas de reconocido prestigio diferentes para cada convocatoria. Las obras se exponen en una sala de exposiciones institucional de la ciudad de Valencia, y el patronato adquiere las piezas que considera de interés para formar parte de la colección de arte contemporáneo de la Universitat de València. Cada bienal se relaciona con el espíritu de la colección y en las últimas ediciones se han relacionado directamente con un lema que sugiere la vinculación a temáticas concretas dentro de su amplitud: Violencias, Inmigración-Emigración, La Mirada del otro, Concienciarte, Robos, Contra-natura, Nulla aethetica sine ethica, Avaritia omnium malorum radix, dando sentido así a una de las frases del documento de donación: “abra sus puertas a la creatividad más crítica y menos complaciente.”

La convocatoria de las bienales supuso en sus primeras nueve ediciones, entre 1990 y 2008, una actuación de mecenazgo directo por parte del matrimonio Martínez-García, al dotarlas económicamente con la cantidad necesaria para las adquisiciones, lo que permitió incrementar la colección con otras 19 obras entre esos años: Carmen Calvo, Javier Baldeón, Curro González, Alicia Vela, Rogelio López Cuenca, José María Báez, José Gallego, José Morea El Hortelano, Abraham Lacalle, Antonio Murado, Simeón Saiz Ruiz, Darío Urzay, José Ramón Morquillas, Juan Ugalde, Chema López, Isidro Manils, Ángel Mateo Charris, Salomé Cuesta / Bárbaro Miyares y, por último, Manuel Bouzo. A partir de 2008, gracias a la sponsorización Cruzcampo-Heineken y la colaboración ya sostenida en el tiempo de Ayuntamiento de Valencia y Banco Santander, la Colección Martínez Guerricabeitia (y, con ello, el patrimonio artístico de la Universitat de València) se ha ido incrementando con obras de artistas de las últimas generaciones, como Enrique Zabala, Jordi Ribes, Xisco Mensua, Miki Leal y Mavi Escamilla. Y también por las donaciones de artistas, particulares y del propio coleccionista, ha ido creciendo en estos últimos años su colección. Darío Villalba, Santiago Ydáñez, Carmen Grau, Javier Calvo, Sebastián Nicolau, Azorín, Carmen Calvo, Martín Caballero, Antoni Miró, Joan Costa, Gerardo Stübing formarían junto a otros artistas parte de este grupo.

6. Selección de imágenes

Equipo Crónica. *Reconocimiento del cadáver de Calvo Sotelo por el juez de guardia y el médico forense en el cementerio de la Almudena en Madrid en julio del 36, 1974.* [Serie *Hazañas bélicas. Cuadros de historia*]. Óleo sobre lienzo. 140 x 140 cm.

Erró. *Poder de acción*, 1991 [Serie *Evil Clown*]. Acrílico sobre lienzo, 100,5 x 100,5cm.

Juan Genovés. *Los que golpean*, 1973. Acrílico sobre lienzo, 145 x 185 cm.

Giangiacomo Sapadari. *Costruzioni*, 1970. Acrílico sobre lienzo, 150 x 230 mm.

José Luis Verdes. *Antípodas*, 1972
Óleo sobre lienzo, 160 x 133 cm.

Darío Villalba. *Redención / Velocidad I*, 1980
Óleo, emulsión fotográfica y cera sobre lienzo, 200 x 160 cm.

Mavi Escamilla. *Señora B*, 2010.
Encáustica y tinta china sobre lienzo, 190 x 190 cm.
12ª Bienal M.G. / U.V.

1. L'exposició

- **Títol.** Col·leccionisme i mecenatge: Jesús Martínez Guericabeitia
- **Dates.** De l'11 de març al 5 de juny de 2016.
- **Organització.** Organitzada per la Fundació Bancaixa amb la col·laboració de la Universitat de València.
- **Comissari.** Francisco Sebastián Nicolau, artista plàstic i vocal en la Col·lecció Martínez Guericabeitia de la Fundació General de la Universitat de València, convertit ara en Col·lecció Martínez Guericabeitia.
- **Sinopsi.** L'exposició reuneix una àmplia selecció de les obres de la Col·lecció Martínez Guericabeitia, donada pel mecenes Jesús Martínez Guericabeitia i la seua esposa Carmen García Merchante a la Universitat de València en 1999, amb algunes de les figures més importants de l'art espanyol de la segona meitat del segle XX i de principis del XXI, enclavades en els corrents figuratius més pròxims al realisme social i crític.
- **Fil argumental:** El compromís i la reflexió actuen de fil conductor de les obres que formen aquest conjunt expositiu, repassant temes que van des dels clarament reivindicatius respecte als drets de llibertat i democràcia, posant-hi l'accent en la denúncia dels abusos del poder, especialment durant els últims anys del franquisme, fins als temes més candents en l'actualitat: llibertat d'expressió, participació política, crisi del capitalisme, globalització, emigració, ecologia, etc.
- **Nombre d'obres.** 108
- **Procedència de les obres.** Les obres procedeixen de la Col·lecció Martínez Guericabeitia. S'exposa una selecció de les obres integrades en la donació inicial a la Universitat de València, com també les adquirides mitjançant les 12 biennals celebrades.
- **Període:** Les obres exposades daten des de 1965 a 2014.
- **Artistes:** Barjola, Verdes, Renau, Juan Genovés, Canogar, Equipo Crónica, Equipo Realidad, Anzo, Ortega, Ibarrola, Vostell, Spadari, Erró, Heras, Armengol, Fernando Somoza, Monjalés, Jardiel, Seguí, Mensa, Arroyo, Calduch, Pacheco, Dario Villalba, Martín Caballero, Azorín, Francesc Torres, P.G.Romero, Javier Calvo, Antoni Miró, Juan Delcampo, Ugalde, Solbes, Sarri, Ricardo B. Sánchez,

Chema Cobo, Ramírez Blanco, Pérez Villalta, Pablo Alonso, Carmen Calvo, Javier Baldeón, Curro González, Alicia Vela, Rogelio López Cuenca, José María Báez, José Gallego, Antonio Murado, Simeón Sáiz Ruiz, Darío Urzay, José Ramón Morquillas, Juan Ugalde, Chema López, Isidro Manils, Ángel Mateo Charris, Salomé Cuesta / Bárbaro Miyares, Manuel Bouzo, Enrique Zabala, Jordi Ribes, Xisco Mensua, Miki Leal i Mavi Escamilla.

- **Catàleg.** S'ha editat un catàleg en castellà i valencià on, junt amb la reproducció de les obres, s'inclouen els textos del comissari de l'exposició, Francisco Sebastián Nicolau, i de José Martí Martínez, professor d'Història de l'Art de la Universitat de València.
- **Activitats complementàries.** En paral·lel a l'exposició, s'hi oferirà tallers d'art gratuïts per a quatre tipus de col·lectius: escolars, persones majors, persones amb discapacitat i persones en risc d'exclusió social.
- **13a Biennial Martínez Guerricabeitia:** L'exposició se celebra alhora que la Universitat de València acull la 13a Biennial Martínez Guerricabeitia a la seu del carrer de La Nau.
- **Localització:** Centre Cultural Bancaixa (Plaça de Tetuan, 23, València).
- **Horari:** De dilluns a dissabte, de 10 a 14 i de 17 a 21h. Diumenges, de 10 a 14 hores.
- **Entrada:** gratuïta.
- **Més informació:**

www.fundacionbancaja.es

Fundación Bancaja

@FundacionBcja

2. Jesús Martínez Guerricabeitia

Jesús Martínez Guerricabeitia (Villar del Arzobispo, 1922 – València, 2015) i la seua esposa Carmen García Merchante (Huélamo, Conca, 1927 – València, 2009) va ser un matrimoni de fortes conviccions ideològiques llibertàries que, després de patir les conseqüències de la Guerra Civil i dels primers anys de postguerra, decideixen emigrar a Barranquilla (Colòmbia) i a les Illes Verges (EUA), on van viure quasi vint anys. Treball, esforç i perseverança en varis negocis d'importació i exportació els permeteren tornar a Espanya amb un futur consolidat. Instal·lats a València el 1970 i compromesos amb l'ambient cultural i de regeneració política que aleshores viu el país comencen a comprar obres d'art d'ideologia antifranquista, creant una àmplia i valuosa col·lecció.

D'acord amb la seua formació i les seues idees, Jesús Martínez Guerricabeitia s'interessà per l'art més compromés, adquirint al llarg dels anys obres que denunciaven la realitat i abordaven els temes de major transcendència moral i ètica. Actualment, la Col·lecció Martínez Guerricabeitia està composta per 510 obres d'un total de 212 artistes. Va ser donada a la Universitat de València el 1999 pel matrimoni Jesús Martínez Guerricabeitia i Carmen García Merchante. La col·lecció ha anat ampliant-se al llarg dels anys gràcies al mecenatge de Jesús Martínez Guerricabeitia i a la creació i convocatòria de les biennals que porten el seu nom, a més de les donacions de particulars i artistes.

3. La Col·lecció Martínez Guerricabeitia a l'exposició

El muntatge de l'exposició s'inicia amb la primera obra adquirida el 1970 de la col·lecció, de Rafael Canogar, i termina amb les dues últimes adquisicions del 2014: obres de Miki Leal i Mavi Escamilla. La mostra inclou les primeres adquisicions de **principis dels setanta**, integrades per obres d'artistes pròxims a l'Equipo 57 i al grup Estampa Popular, i també a aquells denominats com exponents de "Crònica de la realitat": Monjalés, Ibarrola, Genovés, Canogar, Equipo Realidad, Equipo Crónica, Anzo, Ortega i artistes estrangers que participaven de les mateixes conviccions: Spadari, Vostell, Sarri i Erró. Relacionades temàticament i temporalment s'inclouen obres d'artistes com Somoza, Barjola i Artur Heras. Les obres d'aquesta primera etapa pertanyen als anys compresos entre 1965 i 1975. La temàtica hi gira a l'entorn dels abusos de poder del franquisme dels últims anys amb al·lusions a les torturas o a les càrregues policials sobre els treballadors en vaga, les últimes sentències de mort firmades pel dictador, la política antimilitarista, els poders fàctics i l'aïllament. S'hi integren també en aquest primer espai obres del col·lectiu Juan Delcampo i de Javier Baldeón que, per raons de format requerien una ubicació fora de la cronologia, encara que per la seua connotació ideològica i plàstica estableixen un discurs equilibrat amb la resta.

A continuació, s'inclou un espai de transició que discorre per l'obra de Renau, Arroyo, Seguí, Javier Calvo, Mensa, Calduch, Jardiel, Solbes i Pacheco, que il·lustren els **finals dels setanta i primers huitanta**, preocupats en algun dels casos pel missatge polític però donant pas a la dècada dels noranta en la qual els artistes recuperen un espai més personal i amplien l'espectre temàtic, sempre relacionat amb les idees de la col·lecció i sense perdre el nexa de la crítica i la reflexió. Així es reflecteix en obres d'Armengol, Antoni Miró, Darío Villalba, Pérez Villalta i Francés Torres.

La segona part acull els artistes que componen les generacions pertanyents **des dels anys noranta fins l'actualitat**. A partir de 1990, la col·lecció va anar ampliant-se mitjançant les biennals Martínez Guerricabeitia. Els artistes d'aquests certàmens aborden temes concordats amb l'esperit de la col·lecció: des de la mirada de l'altre fins el concepte de robatori, la immigració-emigració, l'ecologia, la violència, l'ètica i l'avarícia, entre d'altres temes, que estan representats en obres de Carmen Calvo, Javier Baldeón, Curro González, Alicia Vela, Rogelio López Cuenca, José María Báez, José Gallego, Antonio Murado, Simeón Saiz Ruiz, Darío Urzay, José Ramón Morquillas, Juan Ugalde, Chema López, Isidro Manils, Ángel Mateo Charris, Salomé Cuesta / Bárbaro Miyares, Manuel Bouzo, Enrique Zabala, Jordi Ribes, Xisco Mensua, Miki Leal i Mavi Escamilla. En aquest espai es troben també peces d'artistes com Martín Caballero, Ydáñez, Pablo Alonso, P. G. Romero, Ramírez Blanco, Javier Baldeón i Azorín.

Junt amb açò, s'inclou també una selecció d'obra gràfica de la Col·lecció Martínez Guerricabeitia amb obres de Canogar, Genovés, Equipo Realidad, Equipo Crónica, Chillida, Tàpies, Zóbel, Sempere, Yturralde, Michavila, Lidner, Spadari, Salvador Soria, etc.

Per últim, l'exposició ret un homenatge a la figura de Jesús Martínez Guerricabeitia recollint sintèticament el seu recorregut vital, algunes de les publicacions de referència i altres documents que il·lustren les exposicions i adquisicions que, gràcies al seu mecenatge, han estat possibles, com també les distincions amb les que s'ha vist reconeguda la seua trajectòria com a model de ciutadà i empresari compromés amb la seua ciutat i temps.

4. La donació a la Universitat de València

El matrimoni Martínez-García sempre albergà la idea de donar la seua col·lecció d'art a una institució pública. Després de conversacions amb la Universitat de València, Jesús Martínez Guerricabeitia i Carmen García Merchante efectuaren en 1999 l'acte de donació que converteix la Universitat de València en la seua depositària i custòdia.

Com a pas previ a la donació efectiva, el 1989 es creà el Patronat Martínez Guerricabeitia en el marc de la Fundació General de la Universitat de València, per tal de fomentar i difondre l'activitat creativa en el camp de les arts plàstiques contemporànies i incrementar el patrimoni artístic de la institució.

El gros de la col·lecció està constituït per les obres datades des de 1955 fins a 1998, que van ser adquirides entre 1970 i 1998. A partir d'aleshores, des de 1990, la majoria de les obres que l'han incrementat ho han fet mitjançant les adquisicions en les biennals convocades pel Patronat Martínez Guerricabeitia Universitat de València. Des de la donació el 1999 fins avui, la col·lecció d'art Martínez Guerricabeitia ha estat gestionada pel Patronat Martínez Guerricabeitia, encarregat alhora de l'exhibició. Per a això, disposa d'una sala permanent a l'edifici històric de la Universitat de València. Aquesta col·lecció fa de la Universitat de València un dels centres acadèmics públics amb els fons d'art del segle XX i XXI més importants de l'Estat.

5. Les Biennals

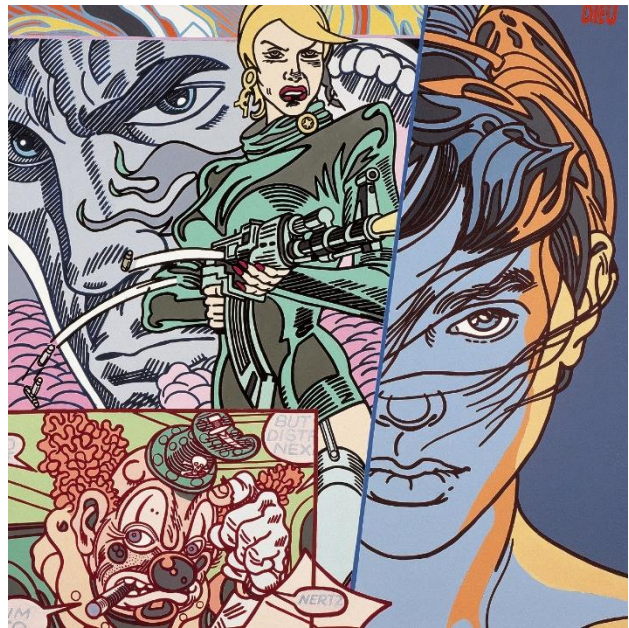
El Patronat Martínez Guerricabeitia convoca des de 1990 la Biennial Martínez Guerricabeitia, en la qual es presenten vint pintures realitzades per vint artistes, que són proposats per un comitè de cinc crítics d'art i cinc galeristes de reconegut prestigi diferents per a cada convocatòria. Les obres s'exposen en una sala d'exposicions institucional de la ciutat de València i el patronat adquireix les peces que considera d'interés per a formar part de la colecció d'art contemporani de la Universitat de València. Cada biennial es relaciona amb l'esperit de la col·lecció i en les últimes edicions s'han relacionat directament amb un lema que suggereix la vinculació a temàtiques concretes dins de la seua amplitud: Violències, Immigració-Emigració, La Mirada de l'altre, Concienciarte, Robatoris, Contranatura, Nulla aethetica sine ethica, Avaritia omnium malorum radix, donant sentit així a una de les frases del document de donació: "òbriga les seues portes a la creativitat més crítica i menys complaent".

La convocatòria de les biennals va suposar en les primeres nou edicions, entre 1990 i 2008, una actuació de mecenatge directe per part del matrimoni Martínez-García, en dotar-les econòmicament amb la quantitat necessària per a les adquisicions, acció que va permetre incrementar la col·lecció amb altres 19 obres entre aquests anys: Carmen Calvo, Javier Baldeón, Curro González, Alicia Vela, Rogelio López Cuenca, José María Báez, José Gallego, José Morea El Hortelano, Abraham Lacalle, Antonio Murado, Simeón Saiz Ruiz, Darío Urzay, José Ramón Morquillas, Juan Ugalde, Chema López, Isidro Manils, Ángel Mateo Charris, Salomé Cuesta / Bárbaro Miyares i, per últim, Manuel Bouzo. A partir de 2008, gràcies a l'esponsorització Cruzcampo-Heineken i la col·laboració ja sostinguda en el temps de l'Ajuntament de València i Banco Santander, la Col·lecció Martínez Guerricabeitia (i, amb això, el patrimoni artístic de la Universitat de València) s'ha vist incrementada amb obres d'artistes de les últimes generacions, com Enrique Zabala, Jordi Ribes, Xisco Mensua, Miki Leal i Mavi Escamilla. I també per les donacions d'artistes, particulars i del col·leccionista mateix, ha anat creixent en aquests darrers anys el seu volum. Darío Villalba, Santiago Ydáñez, Carmen Grau, Javier Calvo, Sebastián Nicolau, Azorín, Carmen Calvo, Martín Caballero, Antoni Miró, Joan Costa, Gerardo Stübing formarien part d'aquest grup junt amb altres artistes.

6. Selecció d'imatges

Equipo Crónica. *Reconocimiento del cadáver de Calvo Sotelo por el juez de guardia y el médico forense en el cementerio de la Almudena en Madrid en julio del 36, 1974.* [Sèrie *Hazañas bélicas. Cuadros de historia*]. Oli sobre llenç. 140 x 140 cm.

Erró. *Poder de acción*, 1991 [Sèrie *Evil Clown*]. Acrílic sobre llenç, 100,5 x 100,5cm.

Juan Genovés. *Los que golpean*, 1973. Acrílic sobre llenç, 145 x 185 cm.

Giangiaco Sapidari. *Costruzioni*, 1970. Acrílic sobre llenç, 150 x 230 mm

José Luis Verdes. *Antípodas*, 1972
Oli sobre llenç, 160 x 133 cm.

Darío Villalba. *Redención / Velocidad I*, 1980
Oli, emulsió fotogràfica i cera sobre llenç, 200 x 160 cm.

Mavi Escamilla. *Señora B*, 2010.
Encàustica i tinta xinesa sobre llenç, 190 x 190 cm.
12a Biennal M.G. / U.V.